

מסורה הש"ס

(א) רש"י מ"ו, (ב) תוספתא
 פ"ג ה"ב ג"ח ג"ח ג"ח (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח)
 (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)
 (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)
 (לא) (לב) (לג) (לד) (לה) (לו) (לז) (לח) (לט) (מ)
 (מא) (מב) (מג) (מד) (מה) (מו) (מז) (מח) (מט) (נ)
 (נא) (נב) (נג) (נד) (נה) (נו) (נז) (נח) (נט) (ס)
 (סא) (סב) (סג) (סד) (סה) (סז) (סח) (סט) (סז)
 (סח) (סט) (ע) (עא) (עב) (עג) (עד) (עה) (עז) (עח) (עט)
 (פ) (פא) (פב) (פג) (פד) (פה) (פז) (פח) (פט) (פז)
 (פח) (פט) (צ) (צא) (צב) (צג) (צד) (צה) (צז) (צח) (צט)
 (ק) (קא) (קב) (קג) (קד) (קה) (קז) (קח) (קט) (קז)
 (קח) (קט) (קך) (קכ) (קכא) (קכב) (קכג) (קכד) (קכה)
 (קכז) (קכח) (קכט) (קכז) (קכח) (קכט) (קכז) (קכח) (קכט)

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין נא.

בוה יהו כל שובתי שבת. פ"ה גנבי העברה ליכא למיתב פילוח
 אלף כה"ג שנתנין שיעור אלכסון דהא ליכא ליתמר כהן רביע
 ועיגול ור' שמחל מפטר מרובעין ד' אמות כרשות הרבים כרביע
 עולם ואס מעביר או זורק ממורה למערב או מזפון לדרום חייב
 גד"א לחודיה ואס לאלכסון של עולם

אמר רבא והוא רבי רהיט לעיקרו ממי א"ל
 אביי והא חשכה לו קתני חשכה לביתו אבל
 לעיקרו של אילן מצי אילן איבא דאמרי
 אמור רבא חשכה לו כי מסגי קלי אלא
 רהיט ממי רבה ורב יוסף הוא קא אולי
 באורחא א"ל רבה לרב יוסף תהא שביחתנו

תותי דיקלא דסביל אחוה ואמרי לה תותי
 דיקלא דפריק מריה מבראם (י"דע ליה מר)
 א"ל לא ידענא ליה אמר ליה סמוך עלי דתניא
 ר' יוסי אומר ו"אם היו שנים אחד מכיר ואחד
 שאינו מכיר זה שאינו מכיר מוסר שביחתו
 למכור זה שמכיר אומר תהא שביחתו
 במקום פלוני ולא היא לא תנא ליה כ"כ יוסי
 אלא כי היכי דליקבל לה מיניה משום דר'
 יוסי נימוקו עמו: אם אינו מכיר או שאינו בקי
 וכו': הני אלפים אמה היכן כתיבן דתניא

ישבו איש תחתיו אלו ארבע אמות אל יצא
 איש ממקומו אלו אלפים אמה מנא לן אמר
 רב חסדיא למרנו מקום במקום וקמסו מנייה
 ונייה מנייה ונייה מגבול וגבול מגבול
 וגבול מחוץ וחוצן מחוץ דכתיב ומודותם

מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו' ונילף
 א"לף אמה דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מחוצה ומאי נפקא מינה
 דבי רבי ישמעאל יושב הכהן ו"בא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה הני
 מילי היבא דליבא מירי דמני ליה אבל היבא דאיכא מיירי דרמי ליה מרמי
 ליה ילפינן: אלפים אמה עגולות: ורבי חנינא בן אנטיגונם מה נפשך אי
 אית ליה ג"ש פיאיות כתיבן: או לית ליה גזירה שוה אלפים אמה כנא

ליה לעולם אית ליה גזירה שוה ושאני הכא דאמר קרא זה יהיה להם
 מגרשי הערים לזה אתה נותן פיאות ואי אתה נותן פיאות לשובתי שבת
 ורבנן תני רב חנינה אומר כזה יהו כל שובתי שבת א"ר אחא בר עיבק
 המעביר ד"א ברה"ר אינו חייב עד שמעביר הן ולאכסונן א"ר פפא ו"ברדין לן
 רבא עמוד ברשות הרבים גבוה ו' ורוחב ו' צדין הן ולאכסונן או לא

אמרינן ליה לרש"י דרב חנינה דתניא רב חנינה הוה אומר כזה יהו כל
 שובתי שבת: וזה הוא שאמרו העני מערב ברגליו ר' מאיר אנו אין לנו
 אלא עני וכו': אמר רב נחמן מחלוקת במקומו דר"מ סבר עיקר עירוב בפת
 עני

הוא חוץ מחוץ דומותם והערך לעיר
 נקמה וזה שאלו נכחם זו גבול מנייה
 שאלו ז' שאלו נכחם ז' שאלו נכחם ז'
 שאלו ז' שאלו נכחם ז' שאלו נכחם ז'
 שאלו ז' שאלו נכחם ז' שאלו נכחם ז'

בית וגו' ונתן את הבית ותניא ופרת יכול לא היא עומא עד שיחזור ויפסה ת"ל
 לרעת ממלאת [שם] לרעת ממלאת [שם] יג"ש מה לרעת ממלאת
 האמורה כנגדין טימא את החצר ופ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

זו ביום יתא עומא נאמר ואס ישוב הנגע וגאלר ושכ הכהן מה שיבה האמורה
 להלן כסוף שזעו אף שיבה האמורה כהן כסוף שזעו למדנו שנתן
 וקולה ועם ונתן לו שזעו ואינו נותן מ"ל [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן
 החצר קאי מפיקין ליה התם מהאי משמעות ומכנין ומילא לנגע החצר ופ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז'
 וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז'
 וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז'

בית וגו' ונתן את הבית ותניא ופרת יכול לא היא עומא עד שיחזור ויפסה ת"ל
 לרעת ממלאת [שם] לרעת ממלאת [שם] יג"ש מה לרעת ממלאת
 האמורה כנגדין טימא את החצר ופ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

זו ביום יתא עומא נאמר ואס ישוב הנגע וגאלר ושכ הכהן מה שיבה האמורה
 להלן כסוף שזעו אף שיבה האמורה כהן כסוף שזעו למדנו שנתן
 וקולה ועם ונתן לו שזעו ואינו נותן מ"ל [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן
 החצר קאי מפיקין ליה התם מהאי משמעות ומכנין ומילא לנגע החצר ופ"ה

שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

בזו רכי רהיט ממי. הא דקמני ממני' דאס סיס קנה שביטא בעיקרו
 הוא דכי הוה רהיט ממי התם קודם שתחשך התם מנייה אמריה
 וחי קני התם מני לחלוץ לביתו כמת: **משנה** (ו"ז). וילך עד ביתו אפילו
 כמורה אכל לעיקרו הוה מטי כמורה אי הוה רהיט: **מסני** קלי.
 חולן מעט מעט: **דסביל אחוה**.
 האן אחר היה נשמן עליו: **דפריק**
מריה מערנא. עוען פירות הרבה
 ומוכרן ופורע מהם: **לא ידענא**
ליה. אינו מכיר אותו אילן: **מוסר**
שביטתו למכור. אומר שביטתי עמך:
 ולא היא. הא דאמר ליה המשיה
 דר' יוסי ליתא דלא מניא ליה נסח ר'
 יוסי אלא כמתא מניא ליה לעיל [ג]:
 ומסוסי הכי אמריה כסס רבי יוסי כי
 הוה ליקבלה מיניה: **ולא היא**
לא טיבא ליה כדר יוסי: נימוקו עמו.
 עממו. כמתא גיעין [דף ס.]. מונה
 שנתן לו חכמים ואמר ר"י נימוקו
 עמו. יש וקו דבר ישר כקו המשקולת:
 אלו ד' **אמות**. וילוף חוץ לחמוס:
מקום מקום ומקום מנייה. פסוק
 שאלהר כו מקום ולא נאמר זו נייה

דנין אותו מפסוק אחר שנאמר זו
 מקום ונייה כנון א"ל יתא איש
 ממקומו דנין מושמתי לך מקום אשר
 ינוס שמהם מה הלא כתיב נייה אשר
 ינוס חן מקלא דלל יתא איש
 ממקומו מרבי נייה נייה והוי כמאן
 דכתיב נייה נייה והדר דנין נייה
 מנייה ונייה מגבול כלומר דנין
 נייה זו שאלו נאמר זו גבול מנייה
 שנאמר זו גבול דכתיב מגבול עיר
 ומקלו אשר ינוס ומכנין מני כדתיב
 נייה דלל יתא איש ממקומו כאלו
 כתיב נייה גבול והדר דנין גבול
 מגבול וגבול מחוץ דנין גבול זה שאלו
 נאמר זו חוץ מגבול שנאמר זו חוץ
 שנאמר' ומלא חומו גואל הדם מחוץ
 לגבול ומכנין חוץ מג"ש להאי גבול
 דלל יתא איש ממקומו והדר דנין
 הא חוץ מחוץ דומותם מחוץ לעיר

דכתיב נייה אלפים באמה: **ושכ**
הספן וכל הספן. כמותת כהניסטי עגויה
 כנגדין כמים. כשזעו של הסגר ראשון
 כתיב ויקח [שם] ז' ושכ הכהן כמים השביעי
 ורזה והנה פשה הנגע בקירות הבית
 וכוני בתריה ותללו את האבנים ואת הבית
 בבית וגו' ונתן את הבית ותניא ופרת יכול לא היא עומא עד שיחזור ויפסה ת"ל
 לרעת ממלאת [שם] לרעת ממלאת [שם] יג"ש מה לרעת ממלאת
 האמורה כנגדין טימא את החצר ופ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

זו ביום יתא עומא נאמר ואס ישוב הנגע וגאלר ושכ הכהן מה שיבה האמורה
 להלן כסוף שזעו אף שיבה האמורה כהן כסוף שזעו למדנו שנתן
 וקולה ועם ונתן לו שזעו ואינו נותן מ"ל [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן
 החצר קאי מפיקין ליה התם מהאי משמעות ומכנין ומילא לנגע החצר ופ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

בית וגו' ונתן את הבית ותניא ופרת יכול לא היא עומא עד שיחזור ויפסה ת"ל
 לרעת ממלאת [שם] לרעת ממלאת [שם] יג"ש מה לרעת ממלאת
 האמורה כנגדין טימא את החצר ופ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

זו ביום יתא עומא נאמר ואס ישוב הנגע וגאלר ושכ הכהן מה שיבה האמורה
 להלן כסוף שזעו אף שיבה האמורה כהן כסוף שזעו למדנו שנתן
 וקולה ועם ונתן לו שזעו ואינו נותן מ"ל [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן
 החצר קאי מפיקין ליה התם מהאי משמעות ומכנין ומילא לנגע החצר ופ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

בית וגו' ונתן את הבית ותניא ופרת יכול לא היא עומא עד שיחזור ויפסה ת"ל
 לרעת ממלאת [שם] לרעת ממלאת [שם] יג"ש מה לרעת ממלאת
 האמורה כנגדין טימא את החצר ופ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

זו ביום יתא עומא נאמר ואס ישוב הנגע וגאלר ושכ הכהן מה שיבה האמורה
 להלן כסוף שזעו אף שיבה האמורה כהן כסוף שזעו למדנו שנתן
 וקולה ועם ונתן לו שזעו ואינו נותן מ"ל [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן
 החצר קאי מפיקין ליה התם מהאי משמעות ומכנין ומילא לנגע החצר ופ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

בית וגו' ונתן את הבית ותניא ופרת יכול לא היא עומא עד שיחזור ויפסה ת"ל
 לרעת ממלאת [שם] לרעת ממלאת [שם] יג"ש מה לרעת ממלאת
 האמורה כנגדין טימא את החצר ופ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה

זו ביום יתא עומא נאמר ואס ישוב הנגע וגאלר ושכ הכהן מה שיבה האמורה
 להלן כסוף שזעו אף שיבה האמורה כהן כסוף שזעו למדנו שנתן
 וקולה ועם ונתן לו שזעו ואינו נותן מ"ל [שם] ז' וזה הכהן [שם] ז' וזה הכהן
 החצר קאי מפיקין ליה התם מהאי משמעות ומכנין ומילא לנגע החצר ופ"ה
 שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה שאלו פ"ה